

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/216/2015
Identifikačné číslo spisu:	5612210522
Dátum vydania rozhodnutia:	02.07.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5612210522.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 4C/153/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. júna 2013 sp.zn. 9Co 259/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 10. apríla 2013 č.k. 4C 153/2012-56 zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania. Rozhodol tak s odôvodnením, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Podanie ústavnej sťažnosti žalobkyňou pre porušenie práva na zákonného sudcu a nestranný súd na Ústavnom súde, nepovažoval za dôvod, pre ktorý by mal prebiehajúce konanie prerušiť, pričom žalobkyňa ani nepreukázala, že ústavnú sťažnosť aj podala. Krajský súd už o žalobkyňou vznesenej námietke zaujatosti rozhodol a zákonnú sudkyňu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. júna 2013 sp.zn. 9Co 259/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Zhodne so súdom prvého stupňa nepovažoval odvolací súd podanie ústavnej sťažnosti žalobkyňou za dôvod k prerušeniu konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. O návrhu žalobkyne, v ktorom vyjadrila podozrenie vo vzťahu k zaujatosti sudcov, právoplatne rozhodol Krajský súd v Žiline a nezistil naplnenie predpokladov v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. zakladajúcich pochybnosť o nezaujatosti sudcu.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov bez náhrady, lebo v danom prípade: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) - nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh podľa § 12 ods. 1 O.s.p., b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.); o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, nezákonný postup ktorého jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa v konaní domáha.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal, či podané dovolanie má náležitosti podľa § 241 ods.1 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne má také vady, ktoré bránia dovolaciemu súdu v jeho prejednaní.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. (§ 43 ods.1 O.s.p.) Ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania. (§ 43 ods. 2 veta prvá O.s.p.)

Žalobkyňa podala dovolanie výslovne voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. júna 2013 sp.zn. 9Co 259/2013, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 10. apríla 2013 sp.zn. 4C 153/2012 (pozn. dovolacieho súdu: ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania). Napadnuté rozhodnutie označila v dovolaní okrem vyššie uvedených údajov aj bližšou identifikáciou predmetu týchto rozhodnutí tak, že týmito rozhodnutiami bola súdom zaviazaná k zaplateniu súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti. Dovolacie dôvody sa z hľadiska obsahového (§ 41 ods. 2 O.s.p.) vzťahovali k rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu o vyrubení súdneho poplatku žalobkyne za vznesenú námietku zaujatosti, pričom však takéto rozhodnutie nebolo obsahom spisu a nešlo o označené uznesenie Krajského súdu v Žiline z 27. júna 2013 sp.zn. 9Co 259/2013. Tomu zodpovedal aj návrh žalobkyne na rozhodnutie dovolacieho súdu, keď žalobkyňa uviedla, že sa domáha zrušenia napadnutých rozhodnutí bez náhrady.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením z 9. februára 2015 č.k. 4C 153/2012-225 vyzval žalobkyňu v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 43 ods. 1 O.s.p., aby v lehote 10 dní odstránila nezrozumiteľnosť podaného dovolania tak, že označí rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré napáda, a dôvody, pre ktoré ho napáda. Súd ju zároveň poučil, že ak tak neurobí, vec predloží na rozhodnutie dovolaciemu súdu v zmysle § 241 ods. 4 O.s.p.

Žalobkyňa prevzala predmetné uznesenie dňa 12. februára 2015, avšak do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu naň nereagovala a vady dovolania neodstránila.

Dovolanie žalobkyne je zmätočné v označení napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, preto nie je možné na jeho základe identifikovať, ktoré rozhodnutie odvolacieho súdu ním napáda. Z obsahového hľadiska smeruje dovolanie žalobkyne zjavne proti inému ako označenému rozhodnutiu odvolacieho

súdu, pričom tomu zodpovedá aj dovolacia argumentácia, ktorá sa netýka obsahu napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Dovolanie nemá zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 241 ods. 1 veta prvá O.s.p., pretože neobsahuje podstatnú náležitosť nevyhnutnú k jeho prejednaní, a to označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, ako ani dôvody, pre ktoré ho napáda. Tieto nedostatky bránia dovolaciemu súdu v riadnom preskúmaní podaného dovolania.

Keďže žalobkyňa napriek výzve okresného súdu a poučeniu o následkoch nesplnenia tejto výzvy, vady dovolania neodstránila do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu a uvedený nedostatok bráni jeho prejednaní, dovolací súd jej dovolanie v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal jeho procesnou prípustnosťou a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však žalovanej žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodala návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.